

க.

த ரீ க் க ச நிகிராகம்.

என்கின்ற

வடமொழிக்கிரந்தம்

காஞ்சீபுரம்

இராமகிருஷ்ண

சாஸ்திரியாரால்

தமிழில்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

இந்துவித்திபாசபைக்குதவியாகிய

புரஸபாக்கம்

பாலபோதகவித்தியாசாவஸ்ச்

சபையாரால்,

வித்திபாவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சாலி: துளகாரு-

இங்கி-த அச்சக.

இதன்விலை - அணை-

வ

த ர் க க ச ந க ர க ம்,

சுடவுள்வணக்கம்.

விகவேசனை மனசிலவைத்தூ, குருவந்த
னஞ்சொன்னு, இளைஞர்களுளிலவிளங்கு
ம்பொருட்கு, தர்ககசங்கிரகஞ்செய்யப்படு
கின்றது.

திருவியம், குணம், கர்மம், சாமாந்தியம்,
விசேடம், சமவாயம், அபாவம், ஆகிய ஏழு
பதாரத்தங்கள்.

அவற்றுள் திருவியங்கள், பிழைவி-அட்பு-
தேகசு வாயு - ஆகாசம் காலம்-திகு-ஆத்
மா-மனம்-ஆகியஒன்பதுமேயாம்.

உருபம்-இரசம் கந்தம்-பருசம் - எண்-
பரிமாணம் - வேறுகவிருக்கை - ஸம்யோக

ம்-விபாகம் பரத்துவம் - அபரத்துவம்-சு
ருத்துவம்-நிருவர்த்தனம்- சித்தகம்- சப்த
ம்-புத்தி-சகம்-ஹம்-ஹை-பக-பிர
யதனம்-தர்மம்- அதர்மம் - ஸம்ஸ்காரம்-
ஆகிய-உச-ம், குணங்கள்.

அருச்சு - பரிச்சு - கருச்சு - சித்
தல் - செவ்வல் - ஸம் பேதத்தால் ப்ரத்
தர்மங்கள்.

பாம் - அபாம் - அனச்சாமாந்நியமிருவ
கைத்து.

நித்தியநிருவியங்களி ஸ்ருக்கின் றவைகள்
விசேடங்கள் - அவைகள் - அநந்தங்கள்

சமவாயமென்பதொன்றே

அபாவம்-நான்குவகைத்து - பிராகபாவ
ம்-பிரத்துவம்ஸாபாவம் - அத்தியந்தாபாவ
ம்-அந்நியோந்நியாபாவம்-என.

வகைத்து நித்தியமநித்தியமென - நித்தியம்
 பரமாணுரூபம் - அநித்தியம் காரியரூபம் - பி
 ன்னும்மூலவகைத்து சரீரோந்தரியவிடயபே
 தத்தால் - சரீரம் சூரியலோகததீர்பிரசித்த
 ய - இத்தரியம் உருபத்தைக் கிரகிகததக்க
 து - மேதரீரோந்தரியம் - அஃதுகரிவிழிமு
 ணையிலிருக்கிறது விடய - நால்வகைத்து -
 பெளமம் தவனிடய ஓளதரியம் - ஆகரதம்
 ளனும்பேதத்தால் - பெளம தெருபமுத
 லிய - திவனியம்மின்னலமுகலிய - அஃதுநீ
 னாட்டிற்றது. டுககட்டிபடுவன்னதலதமா
 த்துதநீருக்காரணமாகியருபமுது ஓளதரிய
 ம் - ஆகரதயபொல்முதலிய

உரூபமின்றிடயபராமுடையதுவாயு - வெ
 ப்பமுய குளிர்சசியுமின்றிப்பருமமுடைய
 தெனயுங் துவர் அஃதுருவகைத்து நித்
 தியமநித்தியமென - நித்தியம் பரமாணுரூ
 பம் அநித்தியம் காரியரூபம் - பின்னும்மூல
 வகைத்து சரீரோந்தரியவிடயபேதத்தால் -
 சரீரம் வாயுலோகததீர்பிரசித்தய - இத்தரி
 யம் பருசநலதபுணரததக்கது - அஃதுதுவ

கீதனப்பெயர்பெனம் - சரீரமுமுநிலும்
வியாபித்திருக்கமு. விடபய - மாமுதலியவ
ந்நிறைசைககங்காரணமாகலிராக மது-சரீ
ரந்நிறைசைசரீரமுமுநிலும் அஃ
தொருமுநிலுபய - பெருதகாபிராண
பானமுதலியவிருவிக்னப்பபறுகி நது.

சப்தததைக குணமாகவனடயது ஆகாச
ம்-அஃபய - ருபயம்விபுவாகியம் நிதநிய
மாகியுமருகவய, நது.

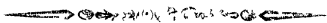
“சென்றது” என்பதுமுதலிய வியவகா
ரத்திறகுக்காரணமாயிருப்பது காலம் - சக
லத்திறகுமாநாரமாயிருப்பது காலமெனவு
ங்கூறுவா - அஃதொருகியும்விபுவாகியும
நிதநியமாகியுமிருக்கின்றது.

கிழக்குமுதலிய வியவகாரத்திறகுக் கார
ணமாயிருப்பதுநிககு - அஃதுமெ - ருகியு
ப்விபுவாகியுமித்தியமாகியுமிருக்கின்றது.

நூதகீரீ கிருப்பிடம் ஆசீமா - அஃதிரு
வகைச் ச பாமாதமா - சீவாதமாவென. அவ
தீயா, நசுவ - னுயிமசாவகியனுயிபமிருக்
கின்றபரமாதமா ஒன்மேற - சீவாதமா அந்நீ
தசரீரத்திற் ற வெவவேளாக விநககூன் றது -
விபுவகி ம் தீந் யமா கியுபிருகதி பிறகு.

சுக - முசுபிபே றுசுருதகாரணமகூரிரு
கருமீரீரா பட்டமா - அஃது, ஆசீமா ம பாப
மருப - சீவாதமா - சீவாதமா
க தீந் யமா கியுபிருகதி பிறகு.

தீந் யமா கியுபிருகதி பிறகு
சுக - முசுபிபே றுசுருதகாரணமகூரிரு
கருமீரீரா பட்டமா - அஃது, ஆசீமா ம பாப
மருப - சீவாதமா - சீவாதமா
க தீந் யமா கியுபிருகதி பிறகு.

அ

தர்க்கசங்கிரகம்.

நித்தியம், அநித்தியப்பொருளிலுளது அநி
ததியம்.

ஒன்றுமுதலியவழக்கிற்குக்காரணமாகவி
ருப்பதுஎண் - அஃது எ. லாப்பொருள்களி
லுமிருக்கும் - ஒன்றுமுதல பரார் ததம்வரை
க்ருமுளது. ஒருமை நித்தியமாகியுமித்திய
மாகியு மிருக்கும் - நித்தியப்பொருளிலுள
துநித்தியம் - அநித்தியப்பொருளிலுளது
அநித்தியம் - இரண்டு முகனியவொவொரு
ல எங்கும அநித்தியந்தானே.

அளவெனும்வழக்கிற்கு நிமிஷபாக்கா
காரணம்பரிமாணம் - அஃது உலாப்பொரு
ளிலுமிருக்கும் - அளவெனவும் - மெகத
னவும் - நீட்சியெனவும் - குறுமையெனவும் -
நாலவகைத்து.

“வேறு” எனும்வழக்கிற் கிஃறியமையா
க்காரணம் வேறுகவிருக்கை - எல்லாப்பொ
ருளிலுமுண்யு.

“கூடித்து” என்கிறவழக்கிற்குக் காரண

யிருப்பது திருவத்தவம்-இஃது பிருதிவியி
லும் ஐலத்தலும் தேஜசுவிமிருக்கின்றது -
இயர்க்கையான தெனவுய செர்க்கையான
தெனவுய இருவகைத்து-இயர்க்கைத்தீரவ
த்தவம் ஐலத்திருக்கின்றது - செர்க்கைத்
தீரவத்தவம் பிருதிவியிலும் தேஜசுவிமிரு
க்கின்றது-பிருதிவியில் - தென் முதலியவற்
றில் தெருட்டியில் செர்க்கையால் தீர்வதது
முண்டாகின்றது - தேஜசில்-பொன்முதல்
வவற்றிலும் அப்படிமேலாகும்.

தூள் முதலியவைகள் பின்னடமா வதற்குக்
காரணமாயிருக்கருங்குணம் சிதேதகம்- அஃ
து ஐலத்திலமா தீரமிருக்கின்றது.

செவியா லுணரத்தக்க குணம் சபதம்-
அஃது ஆகாசத்திலமாத்தீரமிருக்கும்- துவ
நியாதமகம் வர்ணாத்மகமென விருவகைத்
து-துவநியாத்மகசப்தம் - பேரிமுதலியவ
ற்றிலுண்டாவது-வர்ணாத்மகம்-ஸம்ஸ்கிருத
முதலியபாஷைகளில் சப்தம்.

ஸகலவியவகாரத்திற் பிரகாரணமாகி நிரூபி
பது புதம் - அலிதுஞானமென்பது - ஸயி
ருக வியனவுட - அதுபவமெனவும் முயல் தயா
ய - முயலுமாறு கருபகந்த - அதுபவமெனவும்
ஞானம் ஸயிருதவியனவென்பது - அதுபவமெனவும்
உலாத்ஞானம் அதுபவமெனப்படும. அலிது
ருயகைத்து - யதார்த்தம் - அயதார்த்தம் - அ
அதன்மையின்பாருளில் அத்தன்மையபர
பவம் யதார்த்தம் - அதன்மையிலாபவம்
ருளில் அத்தன்மையபவம் அயதார்த்தம்.

யதார்த்தாநுபவம் - பிரத்தியக்ஷம் - அநு
மிதி - உபமிதி - சப்தம் - எண்பு பேதத்தால்
நாலவகையாம். அதற்குக்காரணமும் பிரத்தி
யக்ஷம் அனுமானம் உபமானம் சப்தமென
நாலவகையாம். இவ்நியமையாககாரணமே
காரணமாம் காரியதவற்றிற் நியதமாய் முன்
னிநுப்பதுகாரணம் - காரியமாவது பிராகபா
வததற்குப்பிரதியோகி - அல்லதுளத்திடை.

காரணம் - சமவாயி - அசமவாயி - நிமித்த
மெனும் பேதத்தாலமுவகைத்து.

எதனோடு நிகழியதாகக் காரியமுண்டாகி
வந்ததோ ஊது சமவாயிகாரணம்.

உதாரணம் - படத்திற்கு நூற்கள் போல
வுட்படசன் உருபமுதலியவர் திற்குப்பட
ட்போலவும்.

காரியத்தின் தன்மையினாலேயாவது கார
ணத்தின் தன்மையினாலேயாவது ஒரொரு
வரிதகழியிருக்கும். காரணம் அசமவாயிகார
ணம்.

உதாரணம் - படத்திற்கு நூற்களின் செர்
கலக் போலவும் - படத்தின் உருபத்திற்கு
நூற்களின் உருபம் போலவும்.

அவ்விதமரணமுமல்லாத காரணம் நிமித்த
காரணம்.

உதாரணம் - படத்திற்கு தத்தினுரி * முத
லியவர்கள் போல.

இடமுள்ள காரணங்கட்குள் இன்றியமை
யாக காரணமெதுவோ அதுவே காரணம் என
ப்படும். ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ரூபத்திற்குக்
காரணம் பிரத்தியக்ஷமே.

* நூரி. மெய்யறகருவி.

இந்திரியத்திற்கும் பொருளுக்கும் உண்டாகும் சம்பந்தம் இந்திரியாததஸந்நிகர்ஷம். அகனானுடாகம் அநியுபிரக்ரிபக்சுமெனப்படுபவம் நுவகைதது நிர்விகல்பகமவ்விகல்பகமென.

பிரகாரமில்லாததேநாந்நுமநிவு நிர்விகல்பகம்.

உதாரணம் - இஃஃதாநுபொருள். *

பிரகாரதமேநாந்நுமநிவு வ்விகல்பகம்.

உதாரணம் இவ்வி' இ'தத்தன் - இவ்வப்பிராமணம் - அவ்வக்கரிபல்.

பிரததியக்ஷு'னத'ந்நுக்காரணமாயிருக்குப' இந்திரியாததஸந்நிகர்ஷம் அநுவகைதது - ஸபயோகம - ஸமயுகத ஸமவாயம - ஸபயுகத ஸமவேத ஸமவாயம் - ஸபவாயம - ஸமவேத ஸமவாயம - விசேஷண விசேஷ்யபாவமென.

கணகளுக்கூடும் பிரததியக்ஷு மாகும் போது - ஸபயோகமெனும் ஸந்நிகர்ஷம்.

சுடத்து'நுபபபிரததியக்ஷு மாகுய்மீபா

* தனமவிளங்கா'னாத்தல்.

துழைப்புக்குத் தாமவாயமெனும் ஸந்திகர்ஷம் -
ஏனெனில் நேதத் தோந்திரியத்தோடு கூடிய
குடத்தில் உருபம் எமவாயமாதலால்.

உருபத்தில் தன்மைமுழுது ம பிரத்திய
ஷமா குட்போது ஸம்புகதஸமவேதஸமவா
யம் - நேதத் தோந்திரியத்தோடு கூடிய குடத்
தில் - உவவருபத்தில் தன்மை எமவாயமா த
லால்.

செவிக்குச் சப்தம்பிரத்தியக்ஷமாகுட்போ
து எமவாயஸந்திகர்ஷம் - செவியில் இரத்தி
ரத்திலிருக்குத் ஆகாசமே இத்திரியமாதலா
லும் - சப்தம் ஆகாசத்திலிருணமாதலாலும் -
குணத்திக்குட குணிக்குத் எமவாயமாதலா
லும்.

சப்தத்தில் தன்மை பிரத்தியக்ஷமாகுட்
போது எமவேதஸமவாயம் - செவியில் எம
வேதமாயிருக்கும் சப்தத்தில் சப்தத்தில்த
ன்மை எமவாயமாதலால்.

அபாவம்பிரத்தியக்ஷமாகுட்போது விசே
ஷண விசேஷ யபாவமெனும் ஸந்திகர்ஷம் -
இவ்விடத்தில் குடத்தின் அபாவமிருக்கி
ன்றது எனுட்போது நேதத் தோந்திரியத்

தோடொக்க அவவிடக் கிட்டுடத்தின் அபா
வம் விசேஷ யமாகத் கோல் றையா னு ம-
அவவிடம் ருடத்தின் அபாவத்தையு றைய
து எ டி போது தேவநோக்கிப் பததோ
டொக்த அவவிடக் கிட்டுடத்தின் அபாவ
ம் விசேஷணமாகக் கோல் றையா னு

உ. நிகாஷி - ப. (7) அலர் - நம அறம் 90
தீய கிஷ்டம்/மலபட 1 வந்த காளாக-

அதற்குக் கட்டுப் படுதல்பெறாமல்
 இவ்வாறு நடப்பதற்கு யாருடைய
 முயற்சியும் உண்டாகவில்லை. இது
 மிகவும் வருத்தமாகும்.

அதுமிதிக்க ஏதகரணமாதவிருடகு-ஆறு
மானம்-பஞ்சாநிகராண்டாதுவியவுது
மிதி-பசகத்திலாவதுவியாப்பயோநிசுடடி
யபக்ஷிதர்ள் தஃமைய அறிதல-ஒஃதெப்
வாறில், அடமலைநெருப்பவியாப்பிய
மாகவடைய புல்கையபுடையதொழ்மறிவு-
இதுவே பராமாசம்- அவைகுபக்தத்திறும்
நிவுஎனப்படும்-அவ்வறிவினாலுண்டாகும்ம
லெநருப்புடையதொழ்மறிவு அதுமிதி-எங்

சேபகையிருக்குமோ அங்கே நெருப்பிருக்
குமென்பது வியாப்தியெனப்படும - வியா
ப்திய மமலைமுதலியவற்றிலிருப்பது. அஃது
பண்டைநாமத்தினுடைய மையெனப்படுக.

அதுமாநம் இருவகைத்து - சுவார்த்தம் -
பரார்த்தமென - தனது அதுமிதிக்குககார
ணமாகவிருப்பது சுவார்த்தம் - அஃதெவ்வா
றெனினும் - ஒருவன் அடமலமுதலிய விடங்க
ளில் அடிக்கடிட்பாராததனால் - தானேவியா
ப்தியெனுமறிபுறமெனாதுபாவகத்தானருகே
சென்று அவனிடத்திலிருந்துப் பிரிப்பதாக
சசந்தேதமு, ரூப - பின்பு - மறுபின்பு
யாப்பியமாகவுண்டபுணர்வுகளையெ
னுமறிவு அவனாகவுண்டோல் பவீகிறது - இ
ஃதேலிங்க பராமாசமனவுங் கூறப்படுக -
அநினின்றும் மல நெருப்புற்றதென
வாகிய அதுமிதியுண்டாகின்றது - அவர்நதா
துமாநம்வவாறறியப்படுக.

ஒருவன் தானே புலகயால் நெருப்பை

வருமியித்து மந் ிருவலக் தந் தெரியும்
பொருட்டி பஞ்சாவதவல கியக்கை யுரை
பாஸ்-அஃது பார்த்தாதுமன மெனப்
படி .

அஃது உலக நெறி - மலைநெருப்புடை
பது-புது உலகமயால்-புக்கையுடையத
துமேலு அது புதுபுடையதுஅடடிதபோ
ல-புது மப்படியே-ஆதலாலப்படி-எஃ
து அது அதுபால் மந்றவனும் நெருப்பை
படியினாஃ.

பித்தினை - ஹேது - உதாரணம் - உபந
யம் - நிகமனம் - எனப்படுவன பஞ்சாவ
வங்கள்

மலைநெருப்புடையது-என்பது பிரசுக்கி
னை-புக்கையுடையதால் என்பது ஹேது-
புக்கையுடையதெதுமேலு அதுநெருப்புடை
யதட்டிந்போல என்பது உதாரணம் - இஃ
து மப்படியே என்பது உபநயம் - ஆத
லாலப்படி என்பது நிகமனம்

ஸவார்த்தாநுமிதி-பரார்த்தாநுமிதி-இவை
சுரு - சிங்கபராமர் சமேயாணமாதலால்

ங்கபராமர்சம் அதுமானமெனப்படும்.

இலிங்கமடிவகைத்து அந்வயவியதினோகி-
கேவலாந்வயி-கேவலவியதினோகி-என.

அந்வயத்தினாலும் வியதினோகத்தினாலும்
வியதினோகத்தினாலும் - அந்வயவியதினோகி - எப
படியெனில் - சாங்குகப்படுமக்கினியில் புகை
யுடைமைபோல.

ஆதலால் எவ்விடத்தில்புகையல் போஅவ்
விடத்திலநெருப்பிட்டு - அட்டிநீபோல என்
பது - அந்வயவியாப்த்தி.

எங்கேநெருப்பிராதோ அங்கே புகையி
ராது பெருமடுபோலென்பது வியதினோகவி
யாப்த்தி.

அந்வயத்தைமாத்நிரம் வியாப்த்தியாகவு
டையதுகேவலாந்வயி - எப்படிபெனில்
குடம்பெயருககு விஷயமானது - தோற்ற
த்திற்குவிஷயமாதலால் - படம்போல - இவ்
விடத்தில் தோற்றத்திற்கும் பெயருக்கும்
விஷயங்களாக விருக்கின்றவைகடகு வியதி
னோகவியாப்த்தியிலலை - ஏனெனில் எல்லாப்
பொருள்களும் தோற்றத்திற்கும் பெயரு

கருப விஷயமாசுமாத்ரால

வியதினோக த்தைமாத்ர வியாப்தித்யா
கருபயதது கேவலவியத்ரோதி-எப்படி எனி
லபிநுபநிமாத்ரநாவகஸோகசுட்டபலுபவேறு
கந்திமுடையதால்-பாத்ரநாவகஸாதகாட்டி
லுப்திமுடையதால்-எனதுவோஅதுகந்தி
தமுடையதால்- தனண போல இஃதப
பயலல ஆதலாலஅப்படியில்லை-எனதுமிட
த்தி - கந்திமுடையதால்-பாத்ரநாவகஸாத
காட்டி-லுப்திமுடையதால்-அப்படியில்லை-எனது
மிட-எனினில பிருதிவிமாத்ரம பகஷமா
தலால.

பகஷமெனது சந்தேகமானசாத்தியத்
தைததையது- எப்படியெனில புகையுடை
தையது- காரணமாகவானாகவிலமையானது
தோல.

நிசசயிககப்பட்டிருக்கும் சாத்தியத்தை
யுடையது பகஷமெனப்படும் - அட்டிந்
போல என்பது

நிசசயிககப்பட்டிருக்கும் சாத்தியத்தி
லினிமையுடையது - விபகஷம் - பெருமடு
போல என்பது

தர்க்கசங்கிரகம்.

ஸவ்வியபிசாரமென்றும் விருத்தமென்
றும் ஸத்பிரதிபக்ஷமென்றும் அசித்தமென்
றும் - பாதிதமென்றும் ஷேத்துவாபாஸ
ங்களைந்து.

ஸவ்வியபிசாரமென்பது அநேகாந்திகம்
பலவிடத்திருக்கு மென்பது.

அஃது மூலகைத்து-ஸாதாரணம் - அஸா
தாரணம் அநுபஸம் ஹாரியெனும் பேதத்
தால்.

சாத்தியத்தினி ஸ்மையுடையதிலிருப்பது
சாதாரணம்-எப்படியெனில்-மலைநெருப்பு
டையது - கோற்றத்தஞ் சத்ஸ்மையுடைமை
பால்என்புழி-தோற்றத்தஞ் சத்ஸ்மையெநரு
ப்பிலாத பெருமடுவிற கூடவிருப்பதால்.

சகலஸபக்ஷவிபக்ஷங்களிலும் வியாபித்தி
ராமை அசாதாரணம்- எப்படியெனில்-சப்
தம் நித்தியம் சப்தத்தன்மையா லென்புழி
சப்தத்தன்மைஎல்லாநித்தியாநித்தியப்பொ
ருள்களி லினும்விலங்கி சப்தத்திலுமாத்தி
விருக்கின்றது.

அநவய வியதினோக திருஷ்டாந்தமற்றது
அநுபஸம்ஹாரி - எப்படியெனில் - எல்லாம்
அநித்தியதோர் மட்படுத்தன்மையால்என்
புழி எல்லாம்பகஷமாகலின் திருஷ்டாந்தமி
ல்லை.

ஸாத்தியா பாவத்தில் வியாபித்தருககும்
ஹேது - விருத்தஹேது - எப்படியெனில்
சப்தம் நித்தியம் - செயப்படு தன்மையால்
என்புழி - செயப்படுதன்மை நித்தியத்தன்
மையலாத அநித்தியத்தன்மையோடுகூடிய
து - எப்படியெனில் - எதுசெயப்படுதன்மை
யுடையதோ அது அநித்தியமெனப்படுகின்
றது.

சாத்தியாபாவசாதகமாகிய வேறுகாரண
முளது ஸதபிரதிபக்ஷம் - எப்படியெனில்
சப்தம் நித்தியம் - கேடிக்கப் படுத்தன்மை
யால் - சப்தத்தன்மைபோலவென்பது ஹே
துவல்ல - ஏனெனில் சப்தம் அநித்தியம்
யப்படு தன்மையால் குடம்போல எனப்ப
டுவதால்.

அருத்தம் மூவகைத்து அச்சிரயா சித்த
மெனவும் சுபராபா சித்தமெனவும் வியாட்
பிய சுவாசிதகமெனவும்.

ஆச்சிரயா சித்தம் உட்படி பெனில் - வான
தீப புத்தகதாமரை க் கருமரது - தாமரை
தன்மையால் - குருசுர சககாமனைபோ
ல பல்புழி-வானத்திபகாம ராபகல - ஆச
சிரயம், அஃதுவலை ஆனவ ஆச்சிரயாசித்த
மாயிற்று.

சுவரூபாசித்தம் உட்படியெனில் - சப்த
மானது சுண - உண்ணிற குவிஷ்யமாதலா
ல் பல்புழி கண்ணிக்குவிஷ்யமாதல சப்தத்
துவிய - உவலையில் உதரீ குசசெவிக்கு வி
ஷ்யமாதல உண்ணிடாதலால் - இது உவரூபாசி
த்தமாயிற்று.

உபாதியோடு கூடியது வியாட்டியத்து
வாசித்தம் உபாதி யென்பது சாதத்யம்வ்
யாபகமாயும் சாதனம் அவ்வியா பகமாயுமி
ருப்பது.

சாத்திய வியாபக மெனயது, சாத்தியத்

கோடு கூடியிருப்பதின் அக்திபந்தாபாவத்
தில் அஃது உபோகந்தவம்.

சாத்தியபாகம் பிறு-சாதனத்தோ
பிறு பிறுபிறு அ-தயாநாபாவப்பிரதி
யோபெயு வ-எப்படி உ-ம-மூபுகை
பிறு-பிறு பிறு பிறுபிறுபிறுபிறுபிறு -
சு முள்ளவிறு சோகை உபாந-புகையி
ருக்குமிடது சாநிறுசு சோகையி ருக்கு
பிறு சாநிறுபிறுபிறுபிறுபிறுபிறு -
வெகை நெருட்டி உ-பிறு அங்கேயிலலாப
சாநிறு சோகை பிறுபிறு - இறுபிறுபிறு
சாநிறு சோகை பிறுபிறு - இறுபிறு
மாதசாத்தியமவா பகமாசாதனம் அவா
யாபகமாதலி சாநிறுபிறுபிறு - உபா
நிறு-உபாநிறுபிறுபிறுபிறுபிறுபிறு -
மை-வியாப்பியததுவாசிறுபிறு.

எவ்விடத்தில் சாத்தியபாவம் பிரமாண
ந்தரத்தினாலே நிசசயிககப் படுகின்றதோ
அதுபாதித மெனப்படும் - எப்படியெனி
ல்- நெருப்பு வெப்பமற்றது - பொருளின்
தன்மையால் என்முறி வெப்பமில்லை

த்தியம் - அதன் அபாவம் - வெப்பததல்
மை - பாசப்பிரக்த்யக்ஷத்தினால் கிரகிக்
ப்படுகின்றமையால் பாதிதமாயிற்று.

அது மானம்ஸமாப்தம்.

உபயி - களத கரணமாயிருப்பது உபமா
னம் - இயற்கை சாபித்யத்திப்பாருளுக்
கும் சம்பந்தமுாதெனும் அறிவு உபயி
தி - அதுகூடக் கரணமாயிருப்பது சாதிந
சியவுணர்ச்சி - எப்படியெனில் - ஒருநாகரி
கபுராஷன் கவயம்மனும் பதப பொருளறி
யாமல் வதசஞ்சாரியால் கவயம் மாடுபோ
ன்றதெனக் கேள்வியுற்று - காடழற் சென்
று அந்தவாக்கியத்தை நினைந்து மாட்டி
ன்சா திருசியத்தோடு கூடியபொருளைக் கா
ண்கின்றான் - பின்பு - இதுதான் கவயபதப்
பொருளுென்கிற உபயிதி உண்டாகின்றது.

ஆப்தவாக்கியம் சப்த மெனப்படும். ஆட்
தன் யதார்த்தஞ்சொல்லுகிறவன் - வாக்கிய
ம் என்பது சொற்களின்திரள் - கோல்கொ

ன்றிவெள்ளைப்பகவையோட்டிவா என்பது போல.

சகரேபுரது பதம் - அல்லது சொல்லெனப்படும்- சக்தியெஃபது இவ்வொலியால் அப்பொருளவிரங்கத் தக்கதென்று கடவுளாணிப்பட்டகுறியாம்.

வினா - உரிமை - ஒவ்வல் - இம்மூன்றும் வாககியத்தின் பொருள் விரங்கு தற்குக்காரணமாக.

வினாவென்பது மந்நொருபத்தின்னால் வினாவப்படும் பொருள் விரங்குத் தன்மை.

பொருளிற்கூப்பாதகமில்லாமை-உரிமை எனப்படும்.

ஒவ்வல்என்பது விரம்பமின்றிச் சொற்களைபுச்சரித்தல்.

வினாவிற் கொவ்வாத வாககியம் பிரமாணமல்ல பககுறிகாபுருஷன் யானையென்பது போல - இதில வினாவிலலை.

தெருப்பால் நனை என்கிறவாக்கியமும்பிரமாணமல்ல - உரிமையின்மையால்.

ஒரியாமத்திற்கோர் தரம் ஒவ்வொரு சொல்
லாகப் பசுவைக் கொண்டு வாவென வெவ்வே
றாகவுரைக்கப்படும்பதங்கனையுடைய வாககி
யமும் பிரமாணமல்ல - ஒவ்வுதலிஃமையால்

வாக்கியமிருவகைத்து - வைதிகம் லௌகிக
மென - வைதிக மென்பது நசுவரனாற் சொ
ல்லப்பட்டதாதலின் முழுதும் பிரமாணம் -
லௌகிக மென்பதில் ஆப்தவாக்கியம் மாத்
திரம்பிரமாணம் - மற்றது பிரமாணமல்ல.

வாக்கியப்பொருளின் விளக்கமென்பது -
சாப்தபோதம் - அதற்குக்கீரணம் சப்தம் -
எனயதார்த்தாநுபவமுரைக்கப்பட்டது.

அயதார்த்தாநுபவம்முதலாகத்து - சம்ச
யம் விபரியயம்தர்க்கமெனும் பேதத்தால்.

ஒருதன்மையில் வினோதமான பலதன்மை
புறவாகக்கொள்ளுமறிவு சம்சயம் எனப்பட
ும் - எப்படியெனில் - மனிதனோ கம்பமோ
என்பதுபோல.

பொய்யறிவு - விபரியய மெனப்படும்

முத்துச் சிப்பியி னிடத்தில் வெள்ளியெனு
நீதோற்றப்போல.

வியாப்பியத்தை யேற்றி யதனால் வியாப
கத்தைப் புகட்டல் தர்க்கம் - எப்படி யெ
னில மலையில் நெருப்பிலலா விடிவ்புகைய
மில்லையென்பதுபோல.

ஸமிருதியு மிருவகைத்து - யதார்த்தம் அ
யதார்த்தமென - நினைக்கத்தக்க தன்மை
யாலுண்டாவது யதார்த்தம் நினைக்கத்த
க்கதன்மை யில்லையாலுண்டாவது - அய
தார்த்தம். ————— ❀ ❀ ❀ —————

சுகமென்பது - எல்லவர்க்கும் அநுகூல்
மாகற்றோற்றும் உணர்ச்சி

துக்கமென்பது - எல்லவர்க்கும்பிர திகூல
மாகற் றோற்று முணர்ச்சி.

இச்சையென்பது மனவிருப்பம் - ஆசை

பகையென்பது மனதின்கோபம்.

பிரயத்தினமென்பது - முயலுஞ்செய்கை.

சர்ம மென்பது - விதிக்கப்படுங் கருமத் திருவுண்டாகும பயன்.

அதர்ம மென்பது - விலக்கப்படுங் கரும த்திருவுண்டாகுமது.

புத்தி முதலியவெண்குணங்களும் ஆத்தி மா மாத்தரத்தி விருகசூமவைகள் - நித்தியா நித்தியமெனும் பேதத்தாலஇரு வகையின. ஈகவரனுடையவைநித்தியம் - சீவனுடையவை யனித்தியம்.

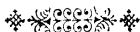
ஸம்ஸகாரம் மூவகைத்து - வேகம் - பாவனை - உண்மையை ஸதாபித்தல என.

வேகம் பிரதிவிமுதலிய நான்கிலும் மன திலுமிருக்கும்.

அதுபவத்திருவுண்டாகி - நினைப்புக்கு ஹேதுவாயிருப்பது பாவனை - அஃது ஆத்

காமாவில்மாத்திர மிருக்கும்

வேறுவிதமாகியிருப்பதை மறுபடிமுன்
னிருந்த தன்மை யுளதாகச் செய்வது உண்
மையையுடையதித்தலெனப்படும். இத்தன்மை
பாய்முதலியபிரதிவியில்மாத்திர மிருக்கும்.

அசைவில்வடிவுகொண்டதாகருமம் - உய
ர்விடத்தைச் சேருதற்கு ஹேதுவாயிருப்
பது உயர்வில் - தாழ் விடத்தைச் சேருதற்
குஹேதுவாயிருப்பது பரிதாப - சாரத்தன
களுள்ளதற்கு உயர்வுக்கு ஹேதுவாயிருப்ப
து கிருகம் - விரிந்தவிடத்தைச் சேருவத
ற்குஹேதுவாயிருப்பது விரிதல் - மற்ற
வையையல்லாமல் அசைவெனப்படும் - இவை
ப்பிரதிவியுடையதாக்கிலுமிருக்கும்.

தித்தியமாயுர் ஒன்றாயும் பலவையதுசரி
த்ததாயு மிருப்பது. ச. மாந்தியம் - திருவி
யகுண கருமங்களிலிருக்கும் - அஃதுபரமெ
னவும் அபரமெனவும் இருவகையாயிருக்கு
ம் - பரமென்பது சத்தை - அபரமென்பது
திருவியத்தன்மைமுதலிய

நித்திய திருவியங்களி லிருக்கும் விசேஷி
ங்களுனந்தங்கள்.

நித்திய சம்மந்தம் சமவாயமெனப்படு
ம்-அஃது ஒருகாலசேராமலும் சித்தமாயமி
ருப்பது. அபுதசித்தசம்பந்தமெனப்படும்.
எவைகளுக்குள்ளான் திரண்டையும் சித்தமா
கச்சார்ந்திருக்கில் றதோ அவவிரண்டும் அபு
தசித்த சம்பந்தமுடையனவாகும்-எப்படி
யெனில் அவயவாயவிகளும் - குணகுணி
களும் - செய்கையுமெசய்கையுளதும்- சா
திவியத்திகளும் - விசேஷிநித்தியத்திருவியங்
களுந்தானே.

அநாதியாயும் அந்தமுளதாயுமிருப்பது-
பிராகபாவம். அஃது காரியம் பிறப்பதற்கு
முன்னுளது.

ஆதியோடுகூடி அந்தமுறும் லிருப்பது
பிரத்துவம்சா பாவம். அஃது காரியப்பிற
ப்பிற்குப் பின்புளது.

அத்தியந்தா பாவமென்பது முக்காலத்
தோடு கூடியிருக்கும் பொருளுககுப்பிரதி

யோகித் தன்மையுடையது. எப்படியெனில்
புமியிற்சூடமில்லை - எப்பதுபோல.

அதனதுசம்பந்தத் தோடுகூடிய பிரதி
யோகித்தன்மையுடையது அந்நியோந்நியா
பாவம் - எப்படியெனில் - சூடமபடமல்ல.

சகல பதார்த்தங்களுமே சொல்லப்பட்ட
வைகளில் அடங்கியமையால் பதார்த்தங்கள்
ஐழை என்பதுசித்தம்.

த ர க் க ச ங் கிர க ம்.

ஸம்பூர்ணம்.

இலக்கணம்.

சகலபதார்த்தங்ளிற்சூம் இலக்கணமுரை
த்துப்பிரதிபாதித்தலே தர்க்கமெனப்படுவ
தால்இலக்கணமித்தன்மையுடையதெனக்கூ
றவேண்டியது அகத்தியமாகக் காணப்படுகி
ன்றது.

இலக்கணத்திற் கிலக்கணமுரைப்பது நூ
ல்முறைமையல்லாவிடினும் அஃதையொ
ருவாறுவினங்கச் செய்பலாகின் றமையால்
தீபிகையெனும் கிரந்தத்தின் சிலவாக்கியங்

கள்மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இதனடியில் வி
வரிக்கப் படுகின்றன.

இலக்கணமென்பது மூன்று தூஷணங்களு
மில்லாத தருமமாய்.

அவ்வியாப்த்தி - அதிவாப்த்தி - அசமப
வம் என தூஷணங்கள் மூன்று.

எதைக்குறித்து இலக்கணமுரைக்கப்படுகி
ன்றதோ - அது இலக்கியம்.

இலக்கியப் பொருளி எகதேச சித்தின்
மை - அவ்வியாப்த்தி - பகவித்கு கருமபு
டைமைபோல.

இலக்கியத்தன்மை யிவாப்பொருளிலு
மிருப்பது அதிவியாப்த்தி - பகவிற்குக்கோ
டுடைமைபோல.

இலக்கிய முழுதிலு மில்லாமலிருப்பது
அசமபவம் - பகவிற்கு ஒற்றைக்குளம்புடை
மைபோல.

இம்மூன்று தூஷணங்களுமில்லாத தருமம்
இலக்கணமெனப்படும் - இதுவே - அசாதா
ணதர்மமெனவுங்கு நப்படும் - பகவிற்குஸா
ஸநாகி உ படைமைபோல.

* ஸாஸதை - அலைதாடி.

